

Dagelijkse overweging in de 40-dagentijd – 04 maart 2026

Afbeelding: Esther Veerman, tekening Klein meisje,
in: Nooit meer kwijt. Ekklesia 2006

Vallen en opstaan

Hanna was een patiënt op de revalidatieafdeling, waar ik destijds als pastor werkte. Ze werd opgenomen aan het begin van de veertigdagentijd en zou tot na Pasen blijven. Ja, ze wilde wel contact. Aan het eind van het tweede gesprek zei ze dat er iets was waar ze nog nooit met iemand over had kunnen praten. Toen vertelde ze dat ze haar hele jeugd door haar vader was misbruikt, vanaf haar 4e jaar. 'Wat een zwaar verhaal om helemaal alleen te dragen', zei ik.

Toen kwam de Goede Vrijdag. Gewoontegetrouw ging Hanna naar de parochiekerk om de kruisweg te bidden. En daar, bij de statie waar Jezus voor de tweede keer valt en Simon van Cyrene de opdracht krijgt om zijn kruis voor hem te dragen, hoorde ze ineens mijn stem: 'Wat een zwaar verhaal om helemaal alleen te dragen'. Toen dacht ze: 'Als zelfs Jezus zijn kruis niet alleen kan dragen, zou ik dat dan wel moeten kunnen?!' Dezelfde avond nog begon ze haar man te vertellen wat haar vroeger allemaal was overkomen. Het werd het begin van een lang proces van verwerken. Hanna stond op.

door: Corja Bekius